

ansaa det derfor for nødvendigt, hvis Sagen skulde fremmes, at den løstes fra sin Forbindelse med denne Kontrakt, og opfordrede Ministeriet til at forhandle om Tilvejebringelse af en Grund, der ikke behøvede at være saa stor som den tidligere. Udvalget fik i den Anledning en Konference med den daværende Minister, men han erklærede, at det var umuligt at finde nogen anden Byggegrund, og derefter stod Udvalget saaledes, at det maatte afslutte sine Forhandlinger med en Beretning, der gik ud paa, at det syntes, som om man ikke kunde komme uden om denne Kontrakt, hvis man vilde have Hospitalet flyttet, men det tog heller ikke denne Gang noget endeligt Standpunkt, men udtalte blot, at det ikke kunde tilraade at gaa ind paa Kontrakten, men heller ikke turde paataage sig Ansvar for at fraraade det, idet hele Forholdet var saa uklart, at det ikke kunde tage endelig Stilling. Saa i Fjor, da Sagen for 4de Gang var til Behandling i Udvalget, kom der et nyt Moment til. Der kom nemlig Spørgsmaal om Erstatning for Ingeniøretablisementet i Glaciset. Det vil være i Medlemmernes Grindring, at man ved Frihavnsloven bestemte, at der skulde anlægges en Rangerstation i Glaciset udenfor Frihavnen, Denne Rangerstation vil komme til at ligge paa en stor Del af den Plads, som Ingeniørerne hidtil have benyttet, og særlig ogsaa paa den Del af Pladsen, hvor deres Barakker staa. Det vil altsaa være nødvendigt, at der staffles andre Etablisementer for Ingeniørerne og en anden Ovelsesplads til at erstatte, hvad der saaledes gaar bort, og der kom i Fjor Forslag derom fra Ministeriet. Dette Forslag blev henvist til det samme Udvalg, fordi det stod i Sammenhæng med Overenskomsten om Fællederne. Udvalget blev derfor nødt til at se Sagen noget skarpere, end det tidligere havde gjort. Her stod man over for en Sag, som nok kunde opfattes i et Aar, men ikke kunde udjættes i en Aarække, uden at der maatte tages en endelig Beslutning. Udvalget overvejede da, hvorledes det lod sig gøre at komme til et Resultat, og meddelte Ministeriet, at man ikke vilde indstille Overenskomsten til Godkendelse. Det, der gjorde, at Udvalget i Fjor kunde bestemme sig dertil, var, at der

dukkede en Mulighed op, som man ikke tidligere havde tænkt sig, nemlig en Mulighed for, at Frederiks Hospital kunde blive ombygget paa dets nuværende Plads, saaledes at man kunde flytte Fødselsstiftelsen og de lægevidenskabelige Institutter bort og paa den Plads, der derved blev til Raadighed, udvide og ombygge Hospitalet, saaledes at det blev tidsvarende. Udvalget opfordrede derfor i sin Beretning Ministeriet til at lade undersøge, hvad det vilde koste, og hvorledes det vilde kunne lade sig gøre at ombygge Frederiks Hospital paa den hidtidige Plads, hvorhos Ministeriet opfordredes til i det hele taget at undersøge, hvorledes man kunde faa samtlige de Byggeforetagender, der hængte sammen med den tidligere Overenskomst, løste saaledes derfra, at Rigsdagen kunde tage Beslutning om hvert enkelt Byggeforetagende for sig uden samtidig at skulle binde sig med Hensyn til de andre, og endelig da Udvalget foruden disse Bygninger havde en Række andre offentlige Bygninger til Behandling, opfordrede det Ministeriet til at undersøge, hvilke offentlige Bygninger der i det hele skulde frem i den nærmeste Tid, hvilke Pladser man havde til Raadighed dertil, og i hvilken Orden det vilde være rettest at tage disse Byggeforetagender frem. Dette gjorde man af flere forskellige Grunde. Man gjorde det af Hensyn til Statskassen, idet man ved en saadan samlet Overvejelse gerne vilde se, hvad det vilde koste, saa at man i det hele kunde komme til at tage hver enkelt Sag saa økonomisk som mulig. Man bad endvidere om at faa en saadan Undersøgelse af Hensyn til Arbejdsforholdene i Kjøbenhavn, for at der ikke paa en Gang skulde blive en stor Mængde saadanne offentlige Foretagender i et Aar, men i andre Aar slet ingen eller kun ganske faa. Saaledes var der forskellige Hensyn, som de Herrer ville kunne finde i den Beretning, der blev afgivet af Udvalget. Foranlediget ved denne Beretning nedsatte Ministeriet saa en Kommission, og denne undersøgte først det Spørgsmaal, om Frederiks Hospital kunde blive paa den hidtil værende Plads. I Kommissionen var der, tør jeg nok sige, Enighed mellem mange Medlemmer om Uanskeligheden af, at det kunde blive der. Der blev forhandlet derom, og man kom ogsaa til, at det fra læge-